

Fra Marienberg sportsklubb til Strindheim idrettslag

Av Gunnar Frog

Opp gjennom årene har det vært drevet organisert idrett i en rekke idrettslag på Strinda. Jeg skal begrense meg til å nevne to kjente lag som ble til ett lag i 1948. Det ene var Marienberg Sportsklubb, stiftet 9. mars 1926. Det andre var Strinda AIL (Strinda arbeideridrettslag), stiftet 21. juni 1935. Dette laget måtte skifte navn i 1945 på grunn av det såkalte "idrettsforliket" som besto i at Landsforbundet for idrett og Arbeidernes idrettsforbund ble slått sammen til ett forbund med navnet Norges idrettsforbund. Lagets nye navn ble Strinal.

Marienberg sportsklubb

Marienberg Sportsklubb var opprinnelig en gutteklubb med navnet Djerv, men da klubben meldte seg inn i Norges idrettsforbund, måtte den skifte navn fordi det allerede fantes en klubb med navnet Djerv, nemlig Djerv 1919. Klubben tok da navnet Marienberg sports-

Klubbmerket - i fargene blått og gult, de samme fargene som Strindheim idrettslag har.

klubb, sannsynligvis på grunn av at høyden ovenfor Rønningsbakken ble kalt Marienberg, og guttene holdt til i strøket omkring Rønningsbakken og Pineberg. Klubbens første formann var Kaare Tiller. Fotballtreningen foregikk på Bromstadjordet, og i Smedbakken ved Rønningsbakken var det hopp trening. Det første skirennnet foregikk på St. Hanshaugen ved Rotvoll (langrenn).

Klubben vokste fort i antall, og i 1929 stilte klubben for første gang lag i krets-serien for fotball junior. Klubben fortsatte å vokse, og i løpet av få år besto den av 55 medlemmer over 16 år og 24 under 16 år. Økonomien var ikke til å skryte av, men diverse sammenkomster og tombolaer skaffet penger til kassen. Klubben fikk snart sitt eget klubbmerke i emalje med fargene blått og gult og med bokstavene MSK og stiftelsesdato.

I 1934 ble det opprettet en friidrettsgruppe og året etter en dameavdeling. Fotballtreningen ble lagt til "Myra" ved Leangen Travbane, og Tungamarka ble treningsområde for friidrett. I 1937 ble det opprettet en gruppe for skiidrett, og i 1939 en gruppe for skøyte løp. I årene 1932-1940 var det stor aktivitet i klubben. Fotballgutta deltok i turneringer både i Sør- og Nord-Trøndelag, og det

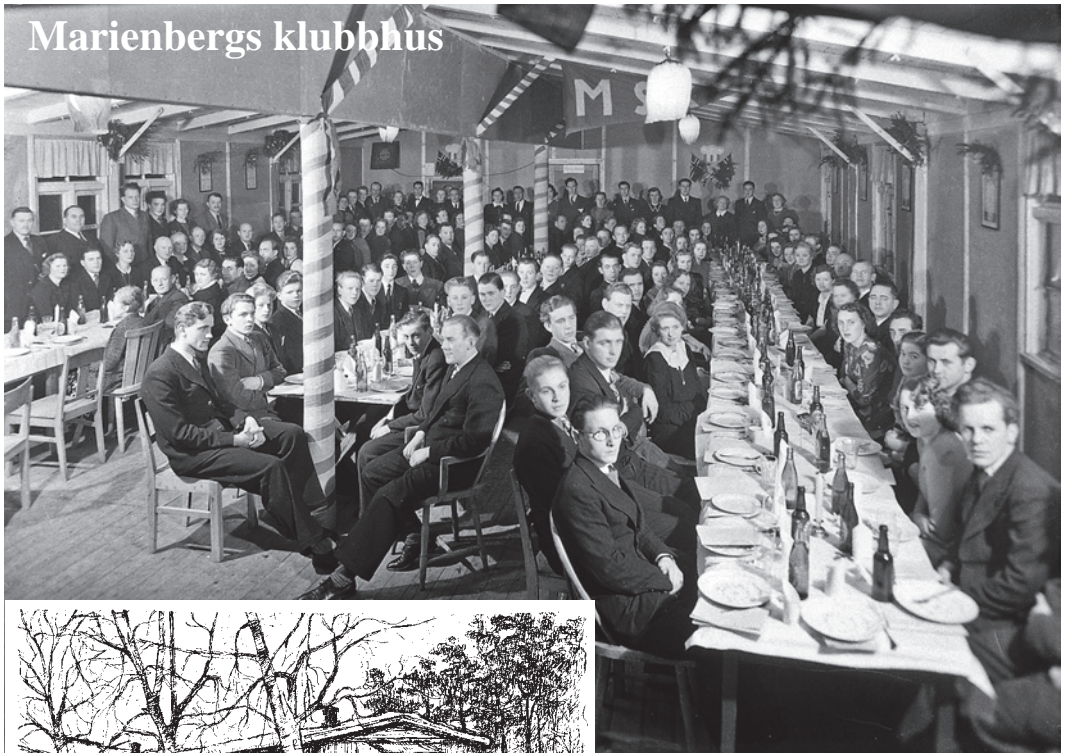

Strindheimområdet i 1936. Utsnitt fra flyfoto tatt av Widerøes Flyveselskap. Marienberg er høyden merket med hvit pil. Vi ser også Strindheim skole (1) og Pineberg gård (2). Kopi fra Universitetsbiblioteket i Trondheim.

samme gjaldt friidrettsgutta. Transporten foregikk vanligvis pr. lastebil, men noen av friidrettsgutta benyttet en gammel grønn Ford med kallenavnet “Den grønne pimpernell”. Sjåfør var Hallvard Vinje. Klubben var stadig i vekst, og økonomien var bra, så alt så lyst ut. Men så kom april 1940 og krigen som stoppet all aktivitet.

Etter krigens slutt kom aktiviteten raskt i gang igjen. Fotballbanen på “Myra” var ødelagt av tyskerne, så en måtte lete etter en ny treningsbane. Med velvilje fra Ottar Vasseljen på Bromstad gård

fikk klubben disponere et lite felt ved gården som ble kalt “Lunden”. I 1945 overtok klubben en tyskerbrakke ved “Lunden” og ommalredet denne på dugnad til klubbhus. Klubbhuset ble innviet med en fest 12. januar 1946 og ble flittig brukt i mange år. I 1946 ble det såkalte “Strindheimløpet” arrangert for første gang. Løpet startet på “Myra” og foregikk i Tungamarka. I 1947 ble det nedsatt en komité som skulle drøfte muligheten for en sammenslutning med Strinal, og året etter på en ekstraordinær generalforsamling gikk medlemmene inn for en slik sammenslåing.

KLUBBHUSET VED BROMSTAD
Tegnet av Leif Kolbjørnsen.

Marienbergs klubbhus ved "Lunden" på Bromstad ble innviet 12. januar 1946. Det øverste bildet er fra åpningen.

"Lunden" er vist med en pil på det nederste bildet fra 1951. Vi ser også Bromstad gård (1) og Baldershage (Moums gartneri) (2).

Foto: Øverst: Bilde fra Schrøderarkivet. Nederst: Utsnitt fra flyfoto av Widerøes flyveselskap. Bilde fra Universitetsbiblioteket.

Tegningen av klubbhuset er hentet fra jubileumsberetningen *50 år med Strindheim i.l.*

**MARIENBERG
SPORTSKLUB'S**

M E D L E M S B L A D

Nr. 1 | 10. oktober 1933. | 1. årg.

Marienberg sportsklubb fikk sitt medlemsblad i 1933. I nr. 1, 1934 leser vi i beretningen for 1933: "Et av de største fremskritt i 1933 var at klubben fikk sin egen avis. Marienberg sportsklubb er den eneste klubb i Sør-Trøndelag Fotballkrets som har eget medlemsblad".

Strinda AIL

Strinda AIL (Strinda arbeideridrettslag) - senere Strinal - besto fra starten i 1935 av en kameratflokk i området ved Veiskillet på Moholt. Lagets første formann var Konrad Aspaas. Flokken ble fort større og begynte å sette spor etter seg. Fotball, friidrett og ski sto på programmet fra starten av. Laget manglet treningsbane, og treningen foregikk på et jorde eller på haugen bak Bergheim stenbrudd. Friidretts treningen besto av løp i Estenstadmarka - som også ble benyttet til langrennstrening - og Steintrøa var hoppernes treningssted.

Tiden før krigen var preget av arbeidsledighet, og det fikk idretten merke når det gjaldt å skaffe inntekter til driften. Da laget skulle delta ved et skirenn på Byneset, ble det samlet inn penger blant medlemmene, men det rakk ikke lenger enn til å leie en lastebil, og det ble en slitsom og kald tur i mange kuldegrader. Ett gode var det dog i disse tider

med lite penger: Det skapte et enestående kameratskap. For å bedre økonomien ble det arrangert dansefester på Lohove eller på Leangen travebane. En teatergruppe i laget spilte revy på Lohove, og det gav penger i kassen. I 1938 ble det arrangert klubbmesterskap i noen uvanlige idrettsgrener i laget, nemlig svømming og sykling. Samme året ble det opprettet en egen kvinnegruppe i laget. Møtevirksomheten foregikk på Veiskillet eller på travbanen.

Da krigen kom i 1940, stoppet aktiviteten opp i likhet med andre idrettslag. Ved frigjøringen i 1945 våknet laget til nytt liv. Etter som Trondheim vokste oppover Strindamarka, falt det naturlig at laget meldte seg inn i Trondheim og Omegn idrettskrets, samtidig som laget skiftet navn til Strinal på grunn av at de to landsforbundene for idrett gikk sammen, og da fikk man ikke benytte betegnelsen AIL. Styret fikk i oppdrag å forsøke å skaffe laget en hytte, men i

Fra Rissa-turen.

Utdrag fra en beretning i Marienberg Sportsklubbs medlemsblad nr. 7, juli 1934:

Med dampskibet "Driva" drog M.S.K. under full musikk (cfr. Hammers gitar) utover fjorden i det fineste sommervær. Guttene måtte gå i land på Kvithyll, da båten ikke anløp Rissa. Den ganske lange strekning fra Kvithyll til Rissa var ikke bare av den behageligere art, idet veien var svært støvet, men dette så ikke ut til å legge demper på guttenes humør, for stemningen var hele tiden på høydepunktet. Underveis beskuet vi ruinene av det tidligere Rein kloster. Langt om lenge (etter en robåttur over elva mellom Rissa og Kvithyll) kom vi da frem til bestemmelsesstedet, hvor vi inntok frokost på en gård med hyggelige vertsfolk. Det viste seg at guttene hadde vært sultne, idet det varte næsten en time før alle var ferdige. Kampen skulde foregå en halv time etterpå, så guttene måtte trekke i forballtrøien med en gang.

Om kampen skal jeg befatte meg i korthet, da den frembød lite av interesse. En generende vind blåste under hele kampen, dertil var ballen altfor lett, og spillet blev også derefter. Fart og "gå-på"-humør var det som særpreget Rissa-guttene, og de klarte da også å score 4 mål mot Marienberg ingen. Vår keeper hadde utvilsomt tatt 2 av målene, dersom han hadde vært forvisset om på forhånd at ballen var utenfor linjen. Banen var nemlig så godt som ikke opmerket. Det ene av målene blev ellers skutt fra tydelig offsideposisjon, men noget sånt som "offside" hadde den "underlige" dommer fra Rissa sannsynligvis ikke hørt tale om! Nok om det, resultatet blev 4-0, mer er det ikke å si om den ting.

... Det kom forespørsel fra "Gub" her fra byen om Marienberg velvilligst vilde stille 6 spillere til disposisjon da de skulle mattsche Rissas C-lag. Jo, flere av spillerne vilde gjerne hevne nederlaget og erklærte seg villige, således gikk det til at disse 6 spillerne fra M.S.K. kunde smykke sig med en seir ved side av nederlaget, idet "Gub" vant med 3-2 over hjemmelaget.

E. R.

likhet med tidligere husplaner ble det bare med tanken. Høsten 1945 ble det reist et forslag om å forhandle med Strinden IL om en eventuell sammenslutning. Forslaget ble nedstemt på generalforsamlingen 26. februar 1946. Forslagsstillerne gav seg imidlertid ikke, og foreslo at laget skulle gjøre et nytt framstøt, men denne gangen mot Marienberg sportsklubb. Denne gangen fikk forslaget god tilslutning og ble tatt opp på ekstraordinær generalforsamling 12. desember 1947. Her ble det besluttet å ta kontakt med Marienberg sportsklubb, som på sitt ekstraordinære årsmøte i 1947 hadde fått flertall for en slik sammenslutning. Dermed var det duket for et felles ekstraordinært års-

møte 17. januar 1948. På dette møtet ble sammenslutningen vedtatt med klart flertall, og dermed var to strindalag blitt til ett.

Strindheim idrettslag

Lagets nye navn ble besluttet til å være Strindheim idrettslag. Det eldste lagets stiftelsesdato ble beholdt, og lagets farger skulle være gult og blått. De idrettslige aktivitetene ble fotball, friidrett, håndball, ski og orientering. Det ble dessuten valgt et eget juniorutvalg. Aktive som tidligere hadde konkurrert mot hverandre, skulle nå konkurrere på samme lag, men det gikk veldig bra. Det gikk ikke lang tid før Strindheim IL hadde satt spor etter seg innen trøndersk

Dameavdeling i Marienberg sportsklubb:

I medlemsblad nr. 3, 1933 (desember), finner vi:

Hvorfor ikke?

“Ja, hvorfor ikke” sier mange når de blir stillet følgende spørsmål: “Skal ikke Marienberg ta opp kvinnelige medlemmer snart?”.

Man hører ofte hjertesukk som dette, foran et eller annet festarrangement. “Enn om vi bare kunde hatt en festkomite med kvinnfolk i”. Og i seongen:”Vi skulde hatt en syforening i klubben, så kunde kanskje både drakter og bukser ha vart lengre”. I det heletatt forekommer det ikke sjelden i klubben at mannfolk må utføre typisk kvinnfolkarbeid, og resultatet blir naturligvis deretter.

Og dette forekommer nu, mens mange unge damer har stor lyst til å gå inn i klubben, hvis det blir opprettet en avdeling for dem, ikke av sportslige interesser, men av rent foreningsmessige. De ser kanskje at deres brødre er så opptatt i klubben og hører at de har stor interesse for den, og får lyst til å være med de også. - det fins jo ingen lokal forening for dem på Marienberg. Og hvilken støtte vilde ikke det være for klubben.

Jeg har spurt både formannen og viseformannen og sekretæren i styret, om det er tenkt opprettet en dameavdeling, men svaret er at man har så mange andre alvorlige spørsmål å diskutere på styremøtene, at dette ikke har vært på tale.

Men tro om ikke en opprettelse av en slik avdeling vil kunde løse disse spørsmål for dem? Tenk på hvad Orkangers, Ranheims og Freidigs dameavdelinger er for sine foreninger. Og når så mange damer har lyst til å gå inn i klubben.

Jeg henstiller til de som er interessert i opprettelse av en slik avdeling å foranledige innsendt forslag om det til styret. Jeg er sikker på at det vil være til gagn og glede for klubben.

Medlem.

I nr. 3, 1934 (mars) er det innlegg fra “*Interesserte damer*”:

Marienberg-gutter!

Hvordan går det med dameavdelingen i Marienberg? Har ennå ikke styret fått øinene op for hvilken betydning dette vil ha for klubben, både av nytte og hygge?

Damene kunde komme sammen en gang i uken. På disse møtene er vi villige til å holde draktene istand, dessuten kunde vi arbeide med småting til en tombola som dere kunde få istand, f. eks. på Veiskillet. Når dere får oss damer med kunde vi også få til et skuespill.

En gang iblandt måtte vi mosjonere. La det nu ikke bare bli med diskusjon, men gå til handling, jo før jo bedre.

Dameavdelingen ble opprettet i 1936, og i 50-årsberetningen for Strindheim idrettslag skriver **Reidun Petersen** (f. Mentzen) i "*Fra dameavdelingens barndom*" om stor aktivitet:

Dameavdelingen ble til virkelighet det året M. S. K. fyllte 10 år. Styret ble dannet med undertegnede som første formann. Vår første oppgave var å overrekke et banner, som vi selv sydde, ved 10-årsjubileet. Vi fikk utarbeidet lover, og var vel til og begynne med, mest til hygge og nytte: Holdt fotballdraktene i stand, strikket nye og stoppet gamle fotballstrømper, arrangerte fester og utlodninger. Etterhvert begynte vi så smått å delta i langrenn og utforrenn, og da Strindheim skole fikk gymnastikklokale, begynte vi med mosjonsparti. Jeg fikk tak i Helge Løvlands gymnastikktabell, gjennomgikk øvelsene med min bror Alf, og gikk så på med freidig mot som instruktør. Vi hadde ikke råd til å leie noen utdannet kapasitet, penger var mangelvare da.

Som jeg sitter og skriver strømmer minnene fram, om turer, skirenn, kamper og fester. Dameavdelingen var selvfølgelig fast heilagjeng ved alle fotballkamper. Vi opptrådte da i klubbfarene og med selvsydde klubbmerker for M.S.K.

Vår første tombola arrangerte vi i tingstua på Bromstad gård, og de forskjellige møbler vi trengte ble båret dit, bl. a. sveivegrammofon m/plater og en "etasjere" til å stille ut tombolatingene i. Restaurangen var i melkebua.

Så hadde vi de uforglemmelige basarene på Traverbanen! Guttene bygget scenen og jentene sydde sceneteppet i gult og blått. Skuespill, sketsjer og sanger ble fremført av egne krefter. Sangene skrev vi selv og de ble akkompagnert av eget orkester, "Stens trio". Vi hadde familiekvelder og barneforestillinger, ja det var en travel og festlig tid!

1. rekke: B. Dahl, G. Mentzen, A. Dahlen, A. Knudsen, S. Bromstad.
2. rekke: L. Hovdahl, E. Pedersen, R. Kirkreit, I. Bromstad, A. Hovdahl, M. Karlsen, B. Larsen.
3. rekke: R. Mentzen, E. Selbekk, S. Buberg, M. Ingvaldsen, R. Mentzen, S. Kirkvoll.

Dameavdelingen i 1936. Fra "50 år med Strindheim i.l.". Formannen, Reidun Mentzen, er merket med (1)

idrett. Medlemstallet det første året var på vel 300. Innendørstreningen ble holdt på Strindheim skole, utendørstreningen foregikk på Leangen idrettsplass ("Myra") og i Estenstadmarka.

Laget overtok klubbhuset til Marienberg sportsklubb, og det ble foretatt en grundig innredning med garderobe, styrerom og et lite kjøkken. Til og med en liten scene ble det plass til, og dette førte til revyaktivitet og arrangement av karneval.

Økonomien var ikke den beste, men iherdig innsats med papirinnsamling og flaskeinnsamling ga gode penger i kassen. I 1949 kjøpte laget en gammel tømmerhytte som ble satt opp på Leangen idrettsplass. Hytta ble brukt som garderobe og badstue. Lagets planer om nytt klubbhus slo aldri i gjennom hos Strinda kommune, men like før sammenslutningen med Trondheim kommune bevilget Strinda kommune kr 100.000 til fremtidig garderobebygg på Leangen idrettsanlegg.

1. rekke: Olaf Nilsen, Otto Hågensen, Idar Dahl. **2. rekke:** Ivar Espenes, Kjell Mørk, Ivar Nilsen. **3. rekke:** Odd Hjelle, Johan Dahl, Alf Rognan, Torbjørn Berger. Bildet henger i Strindheims møtelokale på "Myra".

I 1953 startet laget opp med herrehåndball. Damehåndballen i laget var allerede på trøndersk toppnivå. I 1954 ble klubbhuset ved Bromstad solgt, og pengene ble lagt i et husfond som hadde eksistert i noen år. I 1958 startet laget et mosjonsparti for damer. Dette ble meget populært og er fortsatt i aktivitet. Senere fulgte herrene etter, og mosjonistene i Strindheim har opp gjennom årene erobret et meget høyt antall idrettsmerker, statuetter, krus og hederspriser. Etter hvert som medlemstallet økte, oppsto det ønske om flere

Strindheim idrettslags æresmedlemmer. Bilder i lagets møtelokale på "Myra". Nederste rekke: Knut Børø, Berit Aunli, Trond Einar Elden. Midterste rekke: Johan Dahl, Arvid Jullumstrø, Idar Dahl, Anders Dahlen. Øverste rekke: Gunnar Frog, Petter Northug jr. Foto: Knut L. Vik.

aktive idrettsgrener, så som skøyter, ishockey og kunstløp. En reklametavle ved Strindheim hageby innbragte kr 21.675 over en treårsperiode. Dette var mange penger den gang. Det førte bl.a. til at husfondet økte til kr 50.000. I 1965 vedtok kommunen å bygge en lysløype i Estenstadmarka, noe skiløperne i laget satte stor pris på. Deltakelse i "Lotto" og "Bingo" gjennom flere år ble en god inntektskilde for laget.

I 1973 vedtok kommunen å bygge et garderobebygg på Leangen idrettsanlegg, og laget fikk tilbud om å leie mesteparten av sokkelen mot å stå for innredningen selv. Dette takket laget ja

til, og nå kom husfondet godt med. De siste tiårene hadde medlemstallet økt til 1100. Det skulle vise seg å være vanskelig både økonomisk og administrativt å drive med 7 idrettsgrener, og derved ble orientering, skøyter og ishockey etter hvert nedlagt. Laget satser i dag på det som har vært hovedidrettene i alle år - fotball, friidrett, håndball og ski. I 1988 opprettet laget en "idrettsskole" for elevene ved Strindheim og Åsvang skole (de yngste klassene).

I 1989 godkjente kommunen en plan om anlegging av en kunstgressbane på Leangen til en pris av kr 2.328.000. I 1993 ble det opprettet et "Veteranlaug"

i laget. Lauget skulle holde kontakt med den aktive idretten i laget og samtidig være en støtteforening for laget. Etter en rekke drøftinger i 2008 ble det vedtatt å endre lagets organisasjon fra et rent breddeidrettslag til et allianseidrettslag, noe som førte til at håndballavdelingen ble delt i “håndball bredde” (yngres) og “håndball elite” (senior og junior). Fotballavdelingen ble delt i “fotball bredde” (yngres) og toppfotball (senior og junior). Allianseidrettslag kan i tillegg til de aktiviteter/idretter som inngår i organisasjonsplanen, også organisere såkalte elitelag. Elitelagene er økonomisk selvstendige lag. Elitelagene er forpliktet til å følge allianselagets regler og lover. I praksis vil det bety at elitelagene ikke kan inngå noen økonomiske avtaler som forplikter selve allianselaget.

Strindheim idrettslag har frembragt mange idrettsutøvere av øverste klasse. Det lar seg ikke gjøre å nevne alle, men det er ikke mange lag som kan skilte med skidronningen i VM i 1982 (Berit Aunli) og skikongen ved VM i 2011 (Petter Northug). Navn som Idar Dahl, Knut Børø, Astri Mæhre og stafettlagene (herrer og damer) i friidrett har har også satt positive spor etter seg.

Gunnar Frog, f. 1927, er æresmedlem av Strindheim idrettslag. Han har i 68 år hatt ulike tillitsverv i laget, bl. a. som formann.

Jubileumsbøker:

50 år med Strindheim i.l. 1976. Redaksjonskomité: G. Frog, Ivar Espenes, J. Dahl.

Strindheim idrettslag 75 år. Jubileumsberetning. 2001.

Garderobebygg på Leangen idrettsanlegg (“Myra”). Bygningen til venstre er Strindheims eiendom og lagets klubbhus, bygget av fotballavdelingen i 1983. Bygningen brukes til kontorer og møtevirksomhet. Bygningen til høyre er bygget av kommunen i 1973. Strindheim idrettslag fikk da leie messteparten av sokkelen mot å stå for innredningen selv. Strindheim har i dag møterom, kjøkken, garderobe og toalett i sokkelen. I forgrunnen kunstgressbanen “Lille Myra”. Foto Knut L. Vik.